

Cu sulite de sticlă

Flavius

Nimic mai milostiv decât lauda Domnului
de teama greșelii devenită păcat
ce-mi scormone sufletul
cu sulite de sticlă,
de somnul mi-l face coșmar
și mă trezesc speriat.

Cum altfel se poate ieși
din ghearele transpirației reci
decât prin împăcarea cu sine
și pace lăuntrică.

Înceară să mă vindece uitarea,
liniștea-mi urcă pe scări în memorie
cu rugăciuni nesfârșit vestitoare.